

draget at foretage de fornødne forberedende Skridt til Iværksættelse af en almindelig Udfkiftning, men da han fort efter sin Ankomst til Færøerne afgik ved Døden, blev Sagen der ved i nogen Tid standset.

Derefter blev i Forsummeren 1852 Landinspecteur Asmussen opsendt til Færøerne med det Hverv at bereise Derne og gjøre sig bekendt med de derværende Landbosforhold samt derefter at udarbejde et Forslag til, hvorledes en Udfkiftning maatte være at iværksætte.

Den af Landinspecteur Asmussen afgivne vidtløftige Betænkning gaaer imidlertid ud paa, at, om man end ikke kan betragte en almindelig Udfkiftning af Færøerne som en absolut Umulighed, vilde den dog være forbunden med saa overordentlige Vanskeligheder og medføre saa store Udgifter, at den ingenfinde vilde kunne ventes iværksat.

Derimod har man formeent, at partielle Udfkiftninger af Fælleshaven vilde uden stor Besværlighed eller Omkostninger kunne iværksættes paa Færøerne med de Midler, som der staae til Raadighed.

Saadanne Udfkiftninger vilde vel ikke blive udførte med den samme Omhyggelighed og Nøiagtighed, hvormed Jordudfkiftningen i sin Tid er skeet i Kongeriget, men naar de bleve foretagne paa en for de Bedkommende billig og tilfredsstillende Maade med tilbørligt Hensyn til samtlige Forhold og Omstændigheder, har man troet, at Fordringerne ikke burde stilles høiere, og at mathematisk Nøiagtighed saameget mindre her vilde kunne fordres, som der her alene er Spørgsmaal om Udfkiftningen af udrykket Jord.

Da der ikke findes Landmaalere paa Færøerne, og det vilde være for befoieligt at ansætte saadanne eller at faae dem opsendte herfra, hvergang en partiel Udfkiftning, hvorom der, som bemærket, alene her er Tale, skal foretages, har man ved det nu af Lagthinget vedtagne Lovforslag søgt at ordne Forholdet saaledes, at Afgjørelsen af, hvorvidt og hvorledes Udfkiftning skal foretages, forsaavidt de Paa-gældende ikke derom kunne komme overeens med hinanden, overdrages til nogle med de locale Forhold i hvert Sysfel noie bekendte

Mænd, hvis Kjendelse dog skal kunne indantes til Amtmanden.

Med Hensyn hertil har Amtmanden bemærket, at han i enkelte Tilfælde, hvor der har været Spørgsmaal, om en Udfkiftning burde foretages eller ei, og, i bekræftende Fald, hvorledes samme burde udføres, har formaaget Bedkommende til at lade bemeldte Spørgsmaal afgjøre af uvillige Mænd, og da denne Afgjorelsesmaade har fundet Bifald, har han troet, at man mulig kunde lade samtlige partielle Udfkiftninger, hvorom Bedkommende ikke kunde blive indbyrdes enige, afgjøre paa lignende Maade. Da saaledes den Fremgangsmaade, som er foreskrevet i det fra Lagthinget indkomne Lovforslag, tildeels kan siges at være prøvet ad Erfaringens Vej, og samme derhos i det Hele maa ansees saa hensigtsmæssig, som det efter Omstændighederne er muligt, ere de i tidnævnte Lovforslag indeholdte Bestemmelser blevne optagne i nærværende Udkast, dog med nogle mindre væsentlige Modificationer, hvilke, forsaavidt de ikke ere blot Redactionsforandringer, ville blive nærmere omhandlede ved Udkastets enkelte Paragrapher.

ad §§ 1—3.

Da der til at bedømme Spørgsmaalet om, hvorvidt en Deel af en Fælleshave bør udfkiftes eller ikke, hører noie Kjendskab ikke blot til de færøiske Landbosforhold i Almindelighed, men ogsaa til de locale Forhold, bør den Autoritet, til hvem det skal overdrages at undersøge og afgjøre, om og hvorvidt Udfkiftning skal finde Sted, bestaae af Mænd, om hvem man maa kunne antage, at de bestode saadant Kjendskab. Til den Ende er det i § 1 foreslaaet, at der i hvert Sysfel oprettes en Udfkiftningscommission, bestaaende, foruden af Sysfelmanden, af 3 i Sysfelet bosatte anseete Mænd, af hvilke tvende skulle udnævnes af Lagthinget og 1 af Amtmanden. Man har vel ikke tvivlet om, at Lagthinget jo vil bestræbe sig for at vælge de forstandigste og dueligste Mænd til et saa vigtigt Hverv; men da Beboerne af det ene Sysfel dog ikke altid have saa noie Kjendskab til Beboerne af det andet Sysfel, at det jo kunde tænkes, at Lagthingets Medlemmer, der ere fra alle de for-